

Ove Jensen (FP):

Noget af det mest tåbelige, folketinget endnu har foretaget sig, var, da det omkring 1960 vedtog loven om den særlige indkomstskat. Det er utroligt, at der dengang kunne skabes et flertal for at indføre denne skat, men det er endnu mere utroligt, at der endnu ikke kan skaffes et flertal for at ophæve den igen, efter at der nu i flere år næsten daglig er påvist eksempler på lovens samfundsskadelige virkninger, der resulterer i øget arbejdsløshed, mindre eksportværdi af både landbrugs- og industrivarer, altså en forværring af de store problemer, som findes i det danske samfund for øjeblikket.

Da loven blev vedtaget, var man vel ikke klar over, at den ville få så mange uheldige virkninger, men nu ved man det i hvert fald, og så burde ansvarlige politikere også være indstillet på at tage konsekvensen heraf og være villig til at ophæve loven, som det her er foreslået.

Er man da virkelig så bange for at indrømme, at det var en stor fejltagelse, at denne lov blev vedtaget? Ja, det er man åbenbart, i hvert fald fra socialdemokratiets og venstres side. Efter at have hørt hr. Kampmann og hr. Aksel Pedersen udtale sig imod dette lovforslag, må det altså konstateres, at landets største og næststørste parti ønsker at opretholde en lov, der, blot for at nævne enkelte eksempler, medfører, at omsætningen af landets faste ejendomme næsten er standset med det resultat, at landbruget efterhånden er blevet et gammelmandserhverv, fordi kapitalvindingskatten forhindrer den unge og veluddannede landmand i at blive selvstændig.

Ligeledes medfører loven, at værdien af den danske landbrugsekspert er alt for lille, fordi den animalske produktion falder i stedet for, som naturligt var, at stige med op til flere milliarder kroner årligt, hvilket helt automatisk ville ske, hvis de unge fik mulighed for at overtage landbrugsbedrifterne. De samme forhold gør sig i øvrigt gældende inden for byerhvervene.

Socialdemokratiet og venstre ønsker altså fortsat at føre en ungdomsfjendtlig politik, der forhindrer de veluddannede unge i at bruge deres uddannelse, en pensionistfjendtlig politik, der forhindrer de gamle og udslidte i at få en tryk tilværelse i deres alderdom, en politik, der tilsammen medfører, at

valutaindtjeningen begrænses mest muligt. Det er sørgeligt at konstatere, men det må vi jo tage til efterretning og så håbe på, at fornuften sejrer til sidst, også inden for socialdemokratiet og venstre.

De sidste ændringer i loven om særlig indkomstskat, der blev vedtaget den 16. maj i fjor, har overhovedet ikke løst problemerne, hverken for landbruget eller for byerhvervene. Der bliver vel aldrig holdt en generalforsamling i en landboforening, uden at formanden i sin beretning peger på kapitalvindingskattens urimeligheder.

Der er i dag ca. 3.000 unge landmænd, der er interesseret i at købe en gård, men da der ingen gårde er til salg på grund af kapitalvindingskatten, går mange af disse landmænd over i andet erhverv, og det medfører helt automatisk et fald i landbrugsproduktionen og landbrugseksperten, fordi de gamle og udslidte landmænd, der i dag sidder på gårdene, ikke længere magter at passe en besætning.

Landbruget er i dag inde i en kritisk periode. Den animalske produktion falder, og det er derfor lige det rette tidspunkt at give landbrugserhvervet den saltvandsindsprøjtning, som en ophævelse af kapitalvindingskatten vil være, og noget nettoprovenutab bliver der ikke tale om. Så jeg kan på mit partis vegne kun anbefale forslaget til en hurtig vedtagelse.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har ringe tiltro til, at det lykkes denne gang, for det går vel nok ligesom den 13. november 1974 og den 6. marts 1975, da fremskridtspartiet fremsatte et lovforslag af lignende art, hvor det blev afvist af alle andre. Det radikale venstre kan heller ikke denne gang støtte forslaget.

Måtte jeg sige om den tillid, der har været udtalt til, at den rettelse, der er kommet i loven om kapitalvindingskatten, skulle have rettet virkelig op på de skader, der uomtvisteligt ligger, at jeg ikke deler opfattelsen. Det forslag, som jeg skitserede i sin tid, og hvor man tog hensyn til kroneforringelsen, burde være gennemført.

Stetter (KF):

I modsætning til den socialdemokratiske ordfører, hr. Kampmann, finder den konser-